

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 948

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 22 decembrie 2015

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
317. — Lege pentru completarea anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, precum și pentru aprobarea plății cotizației anuale în vederea participării la Directorul de Chei Publice al Organizației Aviației Civile Internaționale.....	2	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	5–7
983. — Decret privind promulgarea Legii pentru completarea anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, precum și pentru aprobarea plății cotizației anuale în vederea participării la Directorul de Chei Publice al Organizației Aviației Civile Internaționale.....	2	Decizia nr. 694 din 20 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor prevederilor art. 124 alin. (1) raportate la cele ale art. 70 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	7–11
★		Decizia nr. 731 din 29 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 73 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței ..	12–14
334. — Lege pentru prorogarea unor termene privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea facilităților la transport pentru anumite categorii de persoane	3	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.002. — Decret privind promulgarea Legii pentru prorogarea unor termene privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea facilităților la transport pentru anumite categorii de persoane	3	4.028. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind modificarea art. 2 alin. (4) din Procedura de plată a sumelor din titlurile de plată emise în condițiile art. 41 alin. (4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, aprobată prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, nr. 1.857/2013	14
★		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
335. — Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2015 privind reglementarea unor măsuri-fiscal bugetare și modificarea unor acte normative, precum și unele măsuri de corelare legislativă	4	37. — Circulară privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede din aur dedicată împlinirii a 140 de ani de la punerea pietrei de temelie a Catedralei romano-catolice Sfântul Iosif din București.....	15
1.003. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2015 privind reglementarea unor măsuri-fiscal bugetare și modificarea unor acte normative, precum și unele măsuri de corelare legislativă	4	39. — Circulară privind rata dobânzii plătită la rezervele minime obligatorii constituite în lei începând cu perioada de aplicare 24 noiembrie—23 decembrie 2015	15
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 675 din 20 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271 ¹ din		ACTE ALE ASOCIAȚIEI NAȚIONALE A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA	
		5 bis. — Hotărâre pentru înființarea funcției onorifice de „Președinte de onoare al Asociației Naționale a Evaluatoților Autorizați din România”	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru completarea anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, precum și pentru aprobarea plății cotizației anuale în vederea participării la Directorul de Chei Publice al Organizației Aviației Civile Internaționale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — La anexa nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 29 august

1994, aprobată prin Legea nr. 126/1994, cu modificările și completările ulterioare, la punctul II, după numărul curent 72 se introduce un nou număr curent, numărul curent 73, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea organizației	Sediul	Anul înființării	Anul aderării României	Instituția română care coordonează relațiile cu organizația internațională respectivă	Explicații
„73.	Directorul de Chei Publice al Organizației Aviației Civile Internaționale	Montreal, Canada	2005	2015	Direcția Generală de Pașapoarte”	

Art. II. — (1) Pentru anul 2015, în vederea participării Ministerului Afacerilor Interne, prin Direcția Generală de Pașapoarte, la Directorul de Chei Publice al Organizației Aviației Civile Internaționale, se aprobă plata taxei de înregistrare în limita echivalentului în lei al sumei de 56.000 USD, precum și plata taxei anuale în limita echivalentului în lei al sumei de 43.642 USD.

(2) Începând cu anul 2016, plata taxei anuale se asigură în limita echivalentului în lei al sumei stabilite potrivit programului

de taxe publicat de comitetul PKD din cadrul Directorului de Chei Publice al Organizației Aviației Civile Internaționale.

(3) Echivalentul în lei al sumelor prevăzute la alin. (1) și (2) se calculează pe baza cursului de schimb leu/dolar în vigoare la data efectuării plății.

(4) Sumele prevăzute la alin. (1) și (2) se asigură de la bugetul de stat, prin bugetele anuale aprobate Ministerului Afacerilor Interne, pentru Direcția Generală de Pașapoarte, cu această destinație.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 11 decembrie 2015.

Nr. 317.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET**

privind promulgarea Legii pentru completarea anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, precum și pentru aprobarea plății cotizației anuale în vederea participării la Directorul de Chei Publice al Organizației Aviației Civile Internaționale

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, precum și

pentru aprobarea plății cotizației anuale în vederea participării la Directorul de Chei Publice al Organizației Aviației Civile Internaționale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 decembrie 2015.

Nr. 983.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru prorogarea unor termene privind stabilirea unor măsuri
pentru asigurarea facilităților la transport
pentru anumite categorii de persoane**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Termenul prevăzut la art. V și VII din Ordonanța Guvernului nr. 8/2011 pentru modificarea și completarea legislației cu privire la eliberarea, gestionarea și monitorizarea documentelor de călătorie acordate pensionarilor, veteranilor de război și văduvelor de război, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 31 ianuarie 2011, aprobată cu modificări prin Legea nr. 211/2012, cu modificările ulterioare, se prorogă până la data de 31 decembrie 2017.

Art. II. — Termenul prevăzut la alin. (2) al articolului unic din Ordonanța Guvernului nr. 4/2013 pentru abrogarea unor prevederi din Legea nr. 211/2012 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 8/2011 pentru modificarea și completarea legislației cu privire la eliberarea, gestionarea și monitorizarea documentelor de călătorie acordate pensionarilor, veteranilor de război și văduvelor de război, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 19 ianuarie 2013, aprobată cu modificări prin Legea nr. 112/2013, cu modificările ulterioare, se prorogă până la data de 1 ianuarie 2018.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 18 decembrie 2015.
Nr. 334.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru prorogarea unor termene
privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea facilităților
la transport pentru anumite categorii de persoane**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru prorogarea unor termene privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea facilităților la transport pentru anumite categorii de persoane și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 decembrie 2015.
Nr. 1.002.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2015
privind reglementarea unor măsuri-fiscal bugetare
și modificarea unor acte normative, precum și
unele măsuri de corelare legislativă**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 19 din 28 iulie 2015 privind reglementarea unor măsuri-fiscal bugetare și modificarea unor acte normative, precum și unele măsuri de corelare legislativă, adoptată în temeiul art. 1 pct. 1.3 și pct. XI din Legea nr. 182/2015 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 30 iulie 2015, cu următoarea completare:

— **La articolul V, înaintea punctului 1 se introduce un nou punct, cu următorul cuprins:**

„— **La articolul 3, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(3) Organizarea de către operatorii economici de acțiuni de promovare a bunurilor și serviciilor comercializate, dacă denumirea acțiunii de promovare induce clienților ideea participării la un joc de noroc sau dacă modalitatea efectivă de desfășurare a acesteia contravine prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, este interzisă. În situația în care acțiunea promoțională a unui operator economic îndeplinește cumulativ elementele definitorii ale jocului de noroc, prevăzute la art. 3 alin. (1), se instituie obligativitatea obținerii avizului O.N.J.N., cu excepția loteriilor publicitare organizate în baza Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, republicată, cu modificările și completările ulterioare.»

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 18 decembrie 2015.
Nr. 335.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 19/2015 privind reglementarea
unor măsuri-fiscal bugetare și modificarea unor acte
normative, precum și unele măsuri de corelare legislativă**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2015 privind reglementarea unor măsuri-fiscal bugetare și modificarea unor acte normative, precum și unele măsuri de corelare legislativă și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 decembrie 2015.
Nr. 1.003.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 675

din 20 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Asocieria Romprest Servicii Integrate — S.R.L. și Compania Romprest Service — S.A., cu sediul în București, în Dosarul nr. 5.095/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 253/D2015.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Metrorex — S.A., cu sediul în București, consilierul juridic Lăstuna Troia, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 5 din 15 ianuarie 2015, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, mai sus amintită.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Decizia nr. 7.297 din 9 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 5.095/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii.** Excepția a fost ridicată de Asocieria Romprest Servicii Integrate — S.R.L. și Compania Romprest Service — S.A., cu sediul în București, într-o cauză având ca obiect achiziții publice.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată, în esență, că dispozițiile de lege criticate au fost introduse prin Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 51/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 și au intrat în vigoare la 30 iunie 2014, așadar după depunerea contestației la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor în data de 4 iunie 2014. Astfel, potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, plângerea formulată împotriva deciziei Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor reprezintă o cale de atac și nu o acțiune propriu-zisă cu caracter de sine-stătător. Prin faptul că dispozițiile de lege criticate se aplică, inclusiv, plângerilor formulate împotriva deciziilor Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, prin care au fost soluționate contestații introduse înainte de data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014, respectiv înainte de 30 iunie 2014, se aduce atingere art. 15 alin. (2) din Constituție, prevederile retroactivând prin aplicarea lor unei acțiuni care este în faza unei căi de atac, așa cum este reglementată plângerea prin art. 281 și 283 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006.

7. De asemenea, consideră că dispozițiile de lege criticate instituie o condiție financiară pentru introducerea unei acțiuni la instanța de judecată/organul administrativ jurisdicțional și o prezumție de rea-credință în sarcina contestatorului. Prin urmare, în situația în care operatorul economic nemulțumit de rezultatele procedurii de achiziție nu are posibilitatea financiară de a constitui garanția de bună conduită, acesta nu poate contesta procedura de atribuire, încălcându-se, astfel, accesul liber la justiție.

8. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază, în esență, că art. 271¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 nu conține dispoziții cu caracter retroactiv, norma juridică urmând să se aplice exclusiv de la data intrării sale în vigoare, legea nouă nu desființează și nu modifică în vreun fel o situație juridică anterioară. În consecință, excepția de neconstituționalitate, prin raportare la art. 15 alin. (2) din Constituție, apare ca neîntemeiată.

9. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate întemeiată pe dispozițiile art. 21 din Constituție, instanța de judecată consideră că dispozițiile constituționale nu împiedică, de principiu, impunerea unor restricții de ordin financiar în ceea ce privește accesul la justiție. O astfel de restricție trebuie să fie, însă, proporțională cu scopul urmărit și să nu aducă atingere substanței dreptului. Însă, apreciază că, în măsura în care sintagma „*eventual comportament necorespunzător*” utilizată de alin. (1) al art. 271¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 vizează simpla introducere a unei contestații care ulterior este respinsă, restrângerea dreptului de acces la justiție, prin instituirea garanției de bună conduită, nu este proporțională cu scopul urmărit, astfel cum este descris în cuprinsul expunerii de motive a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014.

10. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului părții Metrorex — S.A., concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 271¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 20 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții introduse prin art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 30 iunie 2014, având următorul cuprins: „(1) În scopul de a proteja autoritatea contractantă de riscul unui eventual comportament necorespunzător, contestatorul are obligația de a constitui garanția de bună conduită pentru întreaga perioadă cuprinsă între data depunerii contestației/cererii/plângerii și data rămânerii definitive a deciziei Consiliului/hotărârii instanței de judecată de soluționare a acesteia.

(2) *Contestația/Cererea/Plângerea va fi respinsă în cazul în care contestatorul nu prezintă dovada constituirii garanției prevăzute la alin. (1).*

(3) *Garanția de bună conduită se constituie prin virament bancar sau printr-un instrument de garantare emis în condițiile legii de o societate bancară ori de o societate de asigurări și se depune în original la sediul autorității contractante și în copie la Consiliu sau la instanța de judecată, odată cu depunerea contestației/cererii/plângerii.*

(4) *Cuantumul garanției de bună conduită se stabilește prin raportare la valoarea estimată a contractului ce urmează a fi atribuit, astfel:*

a) *1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b);*

b) *1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 10.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;*

c) *1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 25.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;*

d) *1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 100.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției.”;*

(5) *Garanția de bună conduită trebuie să aibă o perioadă de valabilitate de cel puțin 90 de zile, să fie irevocabilă și să prevadă plata necondiționată la prima cerere a autorității contractante, în măsura în care contestația/cererea/plângerea va fi respinsă.*

(6) *În cazul în care, în ultima zi de valabilitate a garanției de bună conduită, decizia Consiliului sau hotărârea instanței de judecată nu este rămasă definitivă, iar contestatorul nu a prelungit valabilitatea garanției de bună conduită în aceleași*

condiții de la alin. (1)—(5), autoritatea contractantă va reține garanția de bună conduită. Prevederile art. 271² alin. (3)—(5) se aplică în mod corespunzător.

(7) *Prevederile alin. (1)—(6) se aplică în mod corespunzător și în situația în care plângerea împotriva deciziei Consiliului este formulată de o altă persoană decât autoritatea contractantă sau contestator, conform art. 281.”*

14. Autoarea excepției susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) potrivit căruia legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile și art. 21 privind accesul liber la justiție.

15. Din analiza înscrisurilor aflate la dosarul cauzei, Curtea reține că, prin plângerea înregistrată pe rolul Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în contradictoriu cu Metrorex — S.A. și Asociera Libro Events — S.R.L. și Supercom — S.A., autoarea excepției a solicitat modificarea în totalitate a Deciziei Consiliului Național pentru Soluționarea Contestațiilor nr. 2318/C3/2244-2525-2550/01.08.2014, în sensul anulării procesului-verbal de evaluare intermediar, prin care oferta depusă de Asociera Libro Events — S.R.L. a fost declarată admisibilă și invitată în faza de licitație electronică, constatarea neîndeplinirii unor cerințe minime de calificare de către Asociera Libro Events — S.R.L., și suspendarea procedurii și a executării contractului de achiziție publică.

16. De asemenea, Curtea constată că, prin Decizia civilă nr. 7.297 din 9 octombrie 2014, prin care s-a dispus sesizarea instanței de contencios constituțional, pronunțată în Dosarul nr. 5.095/2/2014, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a admis excepția privind nedepunerea garanției de bună conduită, prevăzută de art. 271¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, și, în consecință, a respins plângerea.

17. Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate nu a constituit garanția de bună conduită. Prin urmare, examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ alin. (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, care instituie condițiile de valabilitate ale garanției de bună conduită și cazurile reținerii acesteia, Curtea constată că acestea nu îndeplinesc condiția legăturii cu soluționarea cauzei, astfel cum stabilește art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 și, prin urmare, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 271¹ alin. (5) și (6) este inadmisibilă.

18. În același timp, referitor la dispozițiile art. 271¹ alin. (1)—(4) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, având în vedere criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că are incidență jurisprudența sa, reprezentată de Decizia nr. 476 din 18 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 591 din 6 august 2015, Decizia nr. 470 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 4 august 2015, Decizia nr. 60 din 24 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 29 aprilie 2015, și Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 19 martie 2015.

19. Astfel, referitor la critica de neconstituționalitate raportată la prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2), prin Decizia nr. 60 din 24 februarie 2015, precitată, Curtea a reținut că art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014 prevede procedura de soluționare a contestațiilor/cererilor/plângerilor aflate în curs de soluționare la Consiliu/instanța de judecată la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență, în sensul că ele continuă să fie soluționate în condițiile și cu procedura prevăzute de legea în vigoare la data la care au fost depuse. Așa fiind, în condițiile în care dispozițiile tranzitorii mai sus menționate

prevăd expres faptul că, în ceea ce privește contestațiile în curs de soluționare, acestea continuă să fie soluționate în condițiile și cu procedura prevăzute de legea în vigoare la data la care au fost depuse, Curtea a apreciat că nu pot fi reținute criticile cu privire la încălcarea principiului neretroactivității legii. O eventuală aplicare greșită a legii în cauza concretă dedusă judecătii reprezintă un aspect ce nu intră în atribuțiile instanței de contencios constituțional.

20. Cât privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2), Curtea, în jurisprudența sa, a statuat în mod constant că liberul acces la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești, în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate, iar nu faptul că acest acces nu poate fi supus niciunei condiționări. Competența de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești îi revine legiuitorului, prevederile criticate fiind o aplicare a dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 126 alin. (2), potrivit căroră „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”.

23. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ alin. (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Asocieria Romprest Servicii Integrate — S.R.L. și Compania Romprest Service — S.A., cu sediul în București, în Dosarul nr. 5.095/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești și constată că dispozițiile art. 271¹ alin. (1)—(4) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 694

din 20 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor prevederilor art. 124 alin. (1) raportate la cele ale art. 70 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător

Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 124 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală,

excepție ridicată de Societatea „Rolast” — S.A. din Pitești în Dosarul nr. 1.952/2/2013 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 344D/2015.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 1 octombrie 2015, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga și a reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Mădălin-Irinel Niculeasa din Baroul București și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 20 octombrie 2015, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 10 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.952/2/2013, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 124 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.**

4. Excepția a fost ridicată de Societatea „Rolast” — S.A. din Pitești într-o cauză având ca obiect anularea actului administrativ asimilat reprezentat de lipsa răspunsului Agenției Naționale de Administrare Fiscală la o contestație fiscală, anularea unei adrese a Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili de respingere a cererii privind acordarea dobânzilor, precum și obligarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor la emiterea actelor administrative fiscale prin care să se dispună plata dobânzii pentru unele sume de bani plătite în baza unei decizii de impunere. De asemenea, prin aceeași acțiune se solicită despăgubiri pentru pierderile financiare suferite în urma accesării unui credit care nu a mai putut fi valorificat în urma înregistrării unei lipse de lichidități financiare, consecință a executării deciziei de impunere a organelor fiscale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia arată, în esență, că prevederile legale criticate încalcă dreptul fundamental la repararea pagubei pentru persoanele vătămate de un act administrativ-fiscal anulat printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, textul de lege limitând dreptul constituțional al persoanei vătămate la dobânzi doar pentru perioada următoare expirării termenului de 45 de zile de soluționare a cererii de restituire a sumelor percepute nelegal. Astfel, un contribuabil care atacă un act administrativ-fiscal printr-o acțiune în anulare și care a plătit obligațiile fiscale impuse prin respectivul act administrativ-fiscal (sau a fost executat silit) nu poate cere restituirea sumei sau despăgubiri legate de privarea de această sumă o dată cu cererea de anulare, întrucât există o procedură specifică de restituire a sumei percepute în mod nelegal.

6. Potrivit acestei proceduri, contribuabilul are dreptul la dobânzi doar din ziua următoare expirării termenului de 45 de zile de soluționare a cererii de restituire a sumelor prelevate în mod nelegal. Prin urmare, în cazul în care autoritățile publice restituie sumele percepute în mod nelegal în termenul de 45 de zile de la data cererii contribuabilului, acestea nu datorează dobânda pentru perioada care are ca moment de început prelevarea nelegală și, ca final, restituirea sumei. Se invocă și jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 168 din 8 februarie 2011.

7. Autoarea excepției mai susține că dreptul persoanei vătămate printr-un act administrativ fiscal nu poate fi restrâns decât prin lege organică, iar art. 124 alin. (1) din Ordonanța

Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală nu întrunește această cerință, Codul de procedură fiscală fiind, în fapt, o ordonanță a Guvernului ce nu poate interveni în domeniul legilor organice. Se mai arată că neconstituționalitatea textului invocat este circumstanțiată de antinomiile legislative existente între Constituție, Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. În prezentul caz, există o antinomie reală între prevederile Constituției [art. 52 alin. (1) care consacră dreptul la repararea pagubei], Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 (art. 1 coroborat cu art. 8 care conferă dreptul persoanei vătămate de a sesiza instanța de contencios administrativ pentru repararea pagubei), chiar Codului civil (art. 1385 care consacră principiul reparării integrale a prejudiciului), pe de-o parte, și prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală [art. 124 alin. (1) care limitează dreptul la dobânzi doar pentru perioada subsecventă expirării termenului de 45 de zile de soluționare a cererii de restituire], pe de altă parte, sub aspectul întinderii reparării prejudiciului cauzat de actele administrative.

8. Prin urmare, problema de drept constituțional ridicată în speță este accentuată de existența antinomiei reale existente la nivelul unora din principalele acte normative ale statului român, fiind încălcate principiile și normele elementare de coerență legislativă.

9. În ceea ce privește motivele de neconstituționalitate a art. 124 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală raportat la art. 44 alin. (1) și (3) din Constituție și art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, autoarea excepției a arătat faptul că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a recunoscut faptul că dreptul contribuabililor la dobânzi pentru sumele plătite organelor fiscale fără temei legal, reprezintă un bun în înțelesul art. 1 din Protocolul adițional la Convenție.

10. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat că dreptul la dobânzi este garantat conform art. 1 din Primul Protocol la Convenție, în condițiile în care între momentul la care contribuabilul a solicitat restituirea sumei, arătând caracterul nelegal al prelevării, și restituirea efectivă s-a scurs o perioadă nerezonabilă de timp. Astfel, conform paragrafului 29 al Deciziei din 9 martie 2006 pronunțată în Cauza *Eko-Elda AVEE împotriva Greciei*, potrivit art. 1 al Protocolului adițional la Convenție, acordarea de daune-interese este intrinsec legată de obligația statului de a compensa decalajul dintre suma plătită și cea restituită contribuabilului. Esența încălcării art. 1 din Primul Protocol la Convenție constă în sarcina excesivă sau în atingerea adusă situației financiare a contribuabilului prin condițiile de restituire impuse de stat.

11. Prin urmare, data la care se solicită efectiv restituirea sumei nu poate fi considerată ca decisivă în lumina jurisprudenței Curții de la Strasbourg, cel puțin nu din punct de vedere formal. În lumina acestei jurisprudențe, contribuabilul român este în imposibilitatea de a solicita restituirea sumei percepută nelegal mai înainte de obținerea unei hotărâri judecătorești irevocabile de anulare a actelor administrativ-fiscale, datorită specificității normelor speciale ale Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală. Prin urmare, condițiile de restituire a sumei, astfel cum sunt acestea reglementate de legislația fiscală, creează, din oficiu, pentru contribuabil, un decalaj important, având natura unei sarcini excesive impuse de stat.

12. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ** opinează în sensul admiterii excepției de neconstituționalitate. Instanța arată că textul de lege criticat a suferit o modificare legislativă, în urma adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2014, precum și faptul că această modificare a intervenit în vederea punerii de acord cu

jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene referitoare la acordarea de dobânzi contribuabililor în cazul creanțelor rezultate din anularea unui act administrativ fiscal, putându-se constata existența unei discriminări sau inechități între categoriile de contribuabili aflați în situații juridice identice.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente în ședința publică din 1 octombrie 2015, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 124 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare. Curtea constată că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 124 alin. (1) raportate la cele ale art. 70 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală în privința sumelor de restituit de la buget. Dispozițiile legale criticate au următorul cuprins: „(1) Pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget contribuabilii au dreptul la dobândă din ziua următoare expirării termenului prevăzut la art. 117 alin. (2) și (2¹) sau la art. 70, după caz, până la data stingerii prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege. Acordarea dobânzilor se face la cererea contribuabililor.”

17. Art. 70 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală prevede că: „(1) Cererile depuse de către contribuabil potrivit prezentului cod se soluționează de către organul fiscal în termen de 45 de zile de la înregistrare.

(2) În situațiile în care, pentru soluționarea cererii, sunt necesare informații suplimentare relevante pentru luarea deciziei, acest termen se prelungește cu perioada cuprinsă între data solicitării și data primirii informațiilor solicitate.”

18. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 44 alin. (1) și (3) privind dreptul de proprietate și în art. 52 alin. (1) și (2) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autoarea acesteia formulează atât critici de neconstituționalitate extrinsecă, cât și intrinsecă.

20. Criticile extrinseci se raportează la art. 52 din Constituție, autoarea excepției de neconstituționalitate apreciind că această materie care vizează problema dreptului la repararea unei pagube, prin acordarea unei dobânzi, trebuie făcută prin intermediul unei legi organice, și nu printr-un act normativ ce nu poate avea decât forța juridică a unei legi ordinare, respectiv o ordonanță a Guvernului. Curtea constată că acele condiții și limite la care face referire art. 52 alin. (2) sunt reglementate prin Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 care constituie sediul general al materiei. Prevederile art. 52 alin. (1) din Constituție sunt reluate în art. 1 alin. (1) din legea menționată. De asemenea, art. 5 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004, cu

privire la actele care nu pot fi atacate în contenciosul administrativ, prezintă exemple ale limitării dreptului complex prevăzut de art. 52 alin. (1) din Constituție. Prevederile art. 10 privind instanța competentă, art. 11 privind termenul de introducere a acțiunii și ale art. 19 privind termenul de prescripție pentru despăgubiri reprezintă exemple de reglementare a condițiilor exercitării acestui drept.

21. În plus, art. 18 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 prevede că, în cazul soluționării cererii de la art. 8 alin. (1), instanța va hotărî și asupra despăgubirilor pentru daunele materiale și morale cauzate, dacă reclamantul a solicitat acest lucru. De asemenea, art. 28 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 prevede că dispozițiile acestei legi se completează cu prevederile Codului civil și cu cele ale Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte. Așadar, partea interesată poate solicita în fața instanței de contencios administrativ inclusiv acordarea de dobânzi.

22. În aceste condiții, Curtea constată că dispozițiile legale criticate, așa cum au fost concepute de legiuitor, sunt norme care au drept scop principal obligarea organelor fiscale la îndeplinirea cu celeritate a obligațiilor care le revin, dar și recuperarea beneficiului nerealizat, în subsidiar. Astfel, Curtea reține că aceste aspecte nu vizează condițiile și limitele exercitării dreptului la repararea pagubei la care face referire art. 52 din Constituție, astfel că nu era necesară reglementarea acestora prin lege organică. Prin urmare, critica extrinsecă formulată de autoarea excepției de neconstituționalitate nu poate fi reținută.

23. Curtea urmează să analizeze, în continuare, criticile de neconstituționalitate intrinsecă care se raportează la dispozițiile art. 44 alin. (1) și (3) privind dreptul de proprietate privată. Curtea constată că aceste critici sunt întemeiate pentru motivele ce vor fi arătate în continuare.

24. Curtea observă că situația premisă de la care trebuie să înceapă analiza sa este aceea în care organele fiscale emit o decizie de impunere cu nerespectarea dispozițiilor legale. Contribuabilul are dreptul de a formula contestație în fața organelor fiscale, care pot recunoaște netemeinicia deciziei de impunere și dispune restituirea sumei de bani plătite. De asemenea, contribuabilul are dreptul de a se adresa instanței judecătorești, cu parcurgerea procedurii legale aplicabile, iar aceasta poate constata temeinicia cererii de restituire a sumei de bani plătite în baza deciziei de impunere nelegale. În aceste ipoteze, contribuabilul trebuie să formuleze o cerere privind restituirea sumelor de bani plătite [conform dispozițiilor art. 117 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală], cerere care este analizată, de regulă, într-un termen de 45 de zile de la data depunerii cererii la organul fiscal.

25. Curtea reține că dispozițiile legale criticate reglementează dreptul contribuabilului de a primi o dobândă fiscală pentru sumele de restituit de către organele fiscale. Acesta are dreptul la primirea dobânzii în urma constatării dreptului său la restituirea unei sume de bani printr-o hotărâre judecătorească sau a recunoașterii de către organele fiscale a unei erori săvârșite de către ele cu ocazia prelevării unei sume de bani în baza unei decizii de impunere nelegale. Contribuabilul poate să formuleze cererea de restituire, potrivit dispozițiilor legale criticate, numai după recunoașterea dreptului la restituirea sumei de bani plătite de contribuabil ca urmare a emiterii unei decizii de impunere de către organele fiscale, decizie emisă cu încălcarea dispozițiilor legale.

26. Acordarea dobânzii prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală nu se face, însă, începând cu data plății efective de către contribuabil a sumelor prevăzute în decizia de impunere, ci de la o dată ulterioară acestui moment, respectiv după un termen de cel puțin 45 de

zile de la data depunerii cererii de acordare a dobânzii de către contribuabil.

27. Curtea reține că legiuitorul trebuie să dispună, la punerea în aplicare a politicilor sale, mai ales cele sociale și economice, de o marjă de apreciere pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public care necesită adoptarea unui act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a acestuia (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului din 4 septembrie 2012, pronunțată în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, paragraful 49). De asemenea, Curtea observă că în jurisprudența Curții de la Strasbourg s-a statuat că statul, mai ales atunci când elaborează și pune în practică o politică în materie fiscală, se bucură de o marjă largă de apreciere, cu condiția existenței unui „just echilibru” între cerințele interesului general și imperatiile apărării drepturilor fundamentale ale omului (a se vedea Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 23 februarie 2006, pronunțată în Cauza *Stere și alții împotriva României*, paragraful 50).

28. Mai mult, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, a reliefat necesitatea creării unui echilibru între interesele generale ale societății și interesele particulare ale persoanelor. În aceste condiții, revine instanței de contencios constituțional sarcina de a analiza dacă marja de apreciere a legiuitorului în materie fiscală, prin prisma drepturilor contribuabililor, respectă prevederile constituționale referitoare la dreptul de proprietate privată.

29. Cu alte cuvinte, statul are la dispoziție o marjă de apreciere în ceea ce privește elaborarea și aplicarea politicilor sale fiscale, inclusiv în ceea ce privește modalitatea de acordare a dobânzilor sau a momentului la care intervine plata lor efectivă, dar dispozițiile legale adoptate în acest sens nu trebuie să contravină drepturilor și libertăților fundamentale, astfel cum sunt prevăzute de Constituție.

30. Astfel, Curtea reține că, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și atribuțiile acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind ca prin aceasta să nu fie anihilat complet dreptul de proprietate (în acest sens, a se vedea și Decizia nr. 19 din 8 aprilie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 24 mai 1993). De asemenea, Curtea a statuat prin Decizia nr. 59 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004, că, în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Așadar, textul art. 44 din Constituție cuprinde expres în cadrul alin. (1) o dispoziție specială în temeiul căreia legiuitorul are competența de a stabili conținutul și limitele dreptului de proprietate, inclusiv prin introducerea unor limite vizând atribuțiile dreptului de proprietate.

31. În aceste condiții, Curtea reține că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, ci poate fi supus anumitor limitări, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție; însă limitele dreptului de proprietate, indiferent de natura lor, nu se confundă cu însăși suprimarea dreptului de proprietate.

32. De asemenea, Curtea mai observă faptul că prin Hotărârea din 18 aprilie 2013, pronunțată în Cauza C-565/11 *Mariana Irimie împotriva Administrației Finanțelor Publice Sibiu*

și a *Administrației Fondului pentru Mediu*, paragrafele 26—28, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că principiul efectivității impune, într-o situație de restituire a unei taxe percepute de un stat membru cu încălcarea dreptului Uniunii, ca normele naționale care privesc în special calculul dobânzilor eventual datorate să nu aibă ca efect privarea persoanei impozabile de o despăgubire adecvată pentru pierderea suferită prin plata nedatorată a taxei (a se vedea și Hotărârea din 19 iulie 2012, pronunțată în cauza C-591/10 *Littlewoods Retail și alții*, punctul 29). Curtea a constatat că un regim precum cel în discuție în litigiul principal, care limitează dobânzile la cele care curg începând din ziua care urmează datei formulării cererii de restituire a taxei percepute fără temei, nu îndeplinește această cerință. Astfel, această pierdere depinde în special de durata indisponibilizării sumei plătite fără temei cu încălcarea dreptului Uniunii Europene și survine astfel, în principiu, în perioada cuprinsă între data plății fără temei a taxei în cauză și data restituirii acesteia.

33. Curtea Constituțională mai reține faptul că Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 14 din 22 iunie 2015, pronunțată într-un recurs în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 29 septembrie 2015, a statuat, analizând dispozițiile art. 124 alin. (1) și ale art. 70 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, că momentul de la care curge dobânda fiscală pentru sumele încasate cu titlu de taxă de primă înmatriculare, taxă pe poluare și taxă pentru emisii poluante, restituite în temeiul hotărârilor judecătorești, este reprezentat de data plății acestor taxe. Curtea Constituțională constată că Înalta Curte de Casație și Justiție a făcut aplicarea jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene în materie (Cauza C-565/11 *Mariana Irimie*).

34. Analizând dispozițiile legale și criticile formulate, Curtea constată că acoperirea prejudiciului ar trebui să se facă prin acordarea dobânzii fiscale care, potrivit legii, reprezintă echivalentul bănesc al prejudiciului cauzat creditorului, asigurând punerea acestuia în situația patrimonială în care s-ar fi aflat dacă obligația debitorului ar fi fost executată întocmai. Pentru a satisface această cerință, dobânda acordată va trebui să acopere atât valoarea pierderii efectiv suferite de către creditor (*damnum emergens*), cât și valoarea câștigului nerealizat (*lucrum cessans*). În regulă generală, acestea nu trebuie să acopere decât daunele directe și previzibile, nu și pe cele indirecte și imprevizibile. Curtea reține că dobânda cuvenită contribuabilului îndreptățit la restituirea unor sume ce se dovedesc a fi fost achitate fără a fi datorate este cea prevăzută de art. 124 și de art. 120 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

35. În cazul în care dobânda restituită nu acoperă daunele menționate decât pentru o perioadă limitată de timp, se pune problema îmbogățirii fără justă cauză a statului, prin diminuarea patrimoniului contribuabilului ca urmare a imposibilității folosirii sumei de bani percepute nelegal și lipsirea de dreptul de a se bucura de acoperirea beneficiului nerealizat. Măsura prevăzută de dispozițiile legale criticate nu este suficientă pentru repararea integrală a prejudiciului suferit de contribuabil, întrucât dobânda nu se acordă de la momentul plății, ci de la o dată ulterioară. Cu alte cuvinte, dispozițiile legale criticate nu reglementează repararea integrală a pagubei suferite.

36. Prin aplicarea acestor dispoziții legale se ajunge la situația în care contribuabilul suferă o pierdere patrimonială, o pagubă, în favoarea statului care ajunge să se îmbogățească fără justă cauză prin folosirea sumelor de bani percepute fără îndeplinirea condițiilor legale. Cu alte cuvinte, contribuabilul suferă o micșorare a activului său patrimonial și este lipsit de posibilitatea de a folosi aceste sume de bani, în timp ce statul se îmbogățește fără temei juridic prin folosirea cu titlu gratuit a acelorași sume.

37. Așadar, Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 124 alin. (1) raportate la cele ale art. 70 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, deși garantează acordarea unei dobânzi pentru neîndeplinirea obligației de restituire, nu acoperă complet paguba pe care o poate suferi contribuabilul pentru faptul că a înțeles să execute de bunăvoie o obligație fiscală pe care a socotit-o nelegală, lucru constatat ulterior prin hotărâre a unei instanțe judecătorești sau de către organul fiscal însuși. În acest mod are loc o diminuare a patrimoniului contribuabilului, printr-o acțiune a statului, fiind afectat, astfel, dreptul de proprietate privată.

38. Or, apare cu evidență că dobânda trebuie calculată de la data indisponibilizării sumei a cărei restituire se cere. În acest fel se asigură un tratament rezonabil și echitabil între părți: dacă, potrivit art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitorul contribuabil a obligațiilor de plată se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere, tot astfel dobânzile aferente sumelor de restituit de la buget trebuie acordate de la data plății lor, și nu de la o dată ulterioară — după 45 de zile de la data solicitării sau chiar după mai mult timp (art. 70 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală). Aceeași idee transpare și din analiza art. 131 coroborat cu art. 135 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia termenul de prescripție pentru încasarea creanțelor fiscale, respectiv a sumelor de restituit de la buget este același — 5 ani de la 1 ianuarie a anului următor nașterii dreptului. De fapt, din analiza coroborată a tuturor dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală incidente în materie nu rezultă existența vreunei justificări obiective pe care să se întemeieze diferența substanțială de tratament juridic între stat și contribuabili.

39. De altfel, legiuitorul a sesizat aceste deficiențe ale actului normativ criticat, astfel că, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 28 februarie 2014, a introdus alin. (1¹) la art. 124 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală (ale cărui dispoziții nu sunt aplicabile în cauza de față), acesta având următoarea formulare: „(1¹) În cazul creanțelor contribuabilului rezultate din anularea unui act administrativ fiscal prin care au fost stabilite obligații fiscale de plată și care au fost stinse anterior anulării, **contribuabilul este îndreptățit la dobândă**”

45. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea „Rolast” — S.A. din Pitești în Dosarul nr. 1.952/2/2013 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 124 alin. (1) raportate la cele ale art. 70 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

Începând cu ziua în care a operat stingerea creanței fiscale individualizate în actul administrativ anulat și până în ziua restituirii sau compensării creanței contribuabilului rezultate în urma anulării actului administrativ fiscal. Această prevedere nu se aplică în situația în care contribuabilul a solicitat acordarea de despăgubiri, în condițiile art. 18 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și în situația prevăzută la art. 83 alin. (4¹).”

40. Însă, Curtea observă că o soluție legislativă similară cu cea analizată în prezenta cauză a fost preluată de legiuitor în art. 182 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cod ce urmează să intre în vigoare, potrivit dispozițiilor art. 353, la data de 1 ianuarie 2016.

41. Prin urmare, autoritățile publice implicate, inclusiv instanțele judecătorești, sunt chemate să realizeze o interpretare și aplicare conformă a acestei legi cu efectele pe care le produce prezenta decizie în privința momentului de la care sunt acordate dobânzile fiscale. Astfel, organele fiscale vor avea, în continuare, posibilitatea de a proceda la soluționarea cererii în termen de 45 de zile de la înregistrare, cu posibilitatea prelungirii perioadei menționate, însă, dobânda va trebui acordată începând cu data stingerii obligației fiscale constatate, în condițiile legii, ca fiind nedatorată.

42. Curtea mai reține că neconstituționalitatea dispozițiilor legale criticate nu privește, însă, situația în care contribuabilul a solicitat și a obținut despăgubiri în condițiile art. 18 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Altfel, s-ar ajunge la o îmbogățire fără justă cauză a contribuabilului.

43. De asemenea, constatarea neconstituționalității dispozițiilor legale ale art. 124 alin. (1) raportate la cele ale art. 70 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală nu privește nici sumele de rambursat de la bugetul de stat, cum ar fi taxa pe valoarea adăugată care are un alt regim juridic ce ține de specificitatea sa.

44. În fine, Curtea reține că forța obligatorie a actelor jurisdicționale, deci și a deciziilor Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Așadar, atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor Curții Constituționale sunt general obligatorii, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 731

din 29 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 73 alin. (2)
din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona Maya-Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 73 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea „Acsac Transilvania” — S.R.L. Blaj în Dosarul nr. 3.109/107/2014 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 936D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 37 din 3 februarie 2015, Decizia nr. 61 din 24 februarie 2015 sau Decizia nr. 284 din 23 aprilie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 22 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.109/107/2014, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 73 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de debitoarea Societatea „Acsac Transilvania” — S.R.L. Blaj cu ocazia soluționării apelului declarat împotriva Sentinței civile nr. 832/F/2014, pronunțată de Tribunalul Alba, prin care s-a respins contestația debitoarei împotriva Tabelului preliminar de creanțe, ca fiind tardiv introdusă.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia susține că prin reglementarea legală criticată este încălcat dreptul la apărare al debitorului, deoarece acesta „nu mai are absolut nicio posibilitate de a lua act de tot ceea ce se întâmplă în dosarul de insolvență, decât în momentul în care i se comunică respectivele acte.” Consideră că prevederile art. 73 alin. (1) și (2) din Legea nr. 85/2006, referitoare la formularea de contestații împotriva tabelului de creanțe în termenul de 5 zile, raportat la data publicării în Buletinul procedurilor de insolvență, aduc atingere dreptului la apărare al debitorului, întrucât acesta nu mai are disponibilități bănești pentru a suporta contravaloarea unui abonament la Buletinul procedurilor de insolvență pentru a putea verifica publicarea tabelului de creanțe.

6. Totodată, apreciază că prevederile art. 72 alin. (3) și cele ale art. 73 alin. (1) și (2) din Legea nr. 85/2006 sunt

contradictorii, având în vedere faptul că art. 72 alin. (3) prevede imperativ că tabelul preliminar de creanțe va fi afișat de grefă la ușa instanței și va fi comunicat debitorului, ceea ce, în opinia autoarei excepției, statuează clar principiul general potrivit căruia un act poate fi atacat de la data comunicării sale, în timp ce art. 73 alin. (1) și (2) prevede dreptul debitorului de a formula contestație împotriva tabelului preliminar de creanțe de la data publicării în Buletinul procedurilor de insolvență. În acest context, apreciază că prin impunerea în sarcina debitorului de a formula contestație împotriva tabelului de creanțe de la data publicării în Buletinul procedurilor de insolvență se încalcă dreptul la apărare al debitorului, așa încât este necesar să se stabilească care din articole mai sus menționate are prioritate.

7. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că textul de lege criticat se aplică tuturor participanților la procedura insolvenței și nu îngreudește accesul liber la justiție ori dreptul la un proces echitabil, întrucât, prin stabilirea termenului de contestație de la momentul publicării tabelului preliminar de creanțe în Buletinul procedurilor de insolvență, legiuitorul a avut în vedere natura colectivă a acestei proceduri, care impune stabilirea unui termen comun debitorului, creditorilor și oricărei persoane interesate pentru formularea de contestații cu privire la creanțele și drepturile de preferință trecute de administratorul judiciar/lichidator în tabelul preliminar de creanțe, acest termen fiind indisolubil legat de aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 73 alin. (3) din Legea nr. 85/2006.

8. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 73 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 359 din 21 aprilie 2006. Potrivit textului de lege criticat, „*Contestațiile trebuie depuse la tribunal în termen de 5 zile de la publicarea în Buletinul procedurilor de insolvență a tabelului preliminar, atât în procedura generală, cât și în procedura simplificată.*”

12. Curtea constată că Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței a fost abrogată expres prin art. 344 lit. a) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de

insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014.

13. În legătură cu examinarea unor texte de lege ce nu mai sunt în vigoare, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, nuanțând interpretarea sintagmei „în vigoare” din cuprinsul art. 29 din Legea nr. 47/1992, text care circumstanțiază controlul de constituționalitate numai la legile și ordonanțele în vigoare, Curtea Constituțională a reținut că acest control vizează „dispozițiile aplicabile cauzei, chiar dacă acestea nu mai sunt în vigoare”, dar ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. O astfel de soluție a fost justificată prin faptul că, deși abrogată, „*legea civilă poate ultraactiva în unele situații, potrivit principiului «tempus regit actum»*”. Astfel, deși nu mai sunt în vigoare, prevederile de lege criticate își produc în continuare efectele juridice, fiind aplicabile cauzei, iar în aceste condiții, Curtea are competența de a controla constituționalitatea acestora.

14. De altfel, Curtea constată că soluția legislativă criticată din Legea nr. 85/2006 a fost preluată în cuprinsul art. 111 alin (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, potrivit căruia „*Contestațiile trebuie depuse la tribunal în termen de 7 zile de la publicarea în BPI a tabelului preliminar, atât în procedura generală, cât și în procedura simplificată.*”

15. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție, precum și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la dreptul la un proces echitabil, prin raportare la art. 20 din Constituție.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 73 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 233 din 9 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 280 din 29 aprilie 2010, Decizia nr. 37 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 3 martie 2015, Decizia nr. 61 din 24 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 17 aprilie 2015, precum și Decizia nr. 284 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 7 iulie 2015.

17. Prin aceste decizii, Curtea a constatat că, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Sub acest aspect, principiul accesului liber la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a le utiliza, în formele și în modalitățile instituite de lege.

18. Prin reglementările cuprinse în art. 73 alin. (2) din Legea nr. 85/2006, referitoare la data de la care începe să curgă termenul pentru depunerea contestațiilor cu privire la creanțele trecute de administratorul judiciar în tabelul preliminar, legiuitorul nu a înțeles să stabilească un tratament discriminatoriu, ci un regim legal diferit, impus de existența unei proceduri speciale, derogatorie de la dreptul comun. În aceste condiții, părților interesate nu li se încalcă accesul liber la justiție, atâta vreme cât pot sesiza judecătorul-sindic în termenul legal cu contestația referitoare la creanțele și drepturile de preferință trecute de administratorul judiciar sau lichidator în tabelul preliminar de

creanțe. Mai mult, obligația părților de a a-și exercita drepturile procesuale în cadrul termenelor stabilite de lege reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil, potrivit prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instituirea unor termene procesuale servind unei mai bune administrări a justiției, precum și necesității aplicării și respectării drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Prin urmare, Curtea apreciază că deschiderea procedurii insolvenței și obiectul specific al acesteia au justificat adoptarea de către legiuitor a unor norme de procedură derogatorii de la dreptul comun, fără ca aceasta să aibă, însă, semnificația încălării drepturilor constituționale de care se pot bucura părțile în cadrul unui proces echitabil.

21. Referitor la critica autoarei excepției potrivit căreia, debitoare fiind, „nu mai are disponibilități bănești pentru a suporta contravaloarea unui abonament la Buletinul procedurilor de insolvență pentru a putea verifica publicarea tabelului de creanțe”, Curtea o consideră ca fiind neîntemeiată, având în vedere faptul că, potrivit art. 72 din Legea nr. 85/2006, ca „*rezultat al verificărilor făcute, administratorul judiciar/lichidatorul va întocmi și va înregistra la tribunal un tabel preliminar cuprinzând toate creanțele împotriva averii debitorului*”, tabel preliminar de creanțe care va fi, totodată, afișat de grefă la ușa instanței, întocmindu-se, în acest sens, un proces-verbal de afișare care va fi comunicat debitorului. De asemenea, „*odată cu afișarea tabelului, administratorul judiciar/lichidatorul va trimite de îndată notificări creditorilor, ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute parțial în tabelul preliminar de creanțe sau înlăturate, precizând totodată și motivele*”. Totodată, potrivit art. 7 din Legea nr. 85/2006, „*Citarea părților, precum și comunicarea oricăror acte de procedură, a convocărilor și notificărilor se efectuează prin Buletinul procedurilor de insolvență. (...) Buletinul procedurilor de insolvență va fi realizat și în formă electronică.*”

22. Curtea reține, de asemenea, că potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 85/2006, toate cheltuielile aferente procedurii instituite prin legea insolvenței, inclusiv cele privind notificarea, convocarea și comunicarea actelor de procedură efectuate de administratorul judiciar și/sau de lichidator, vor fi suportate din averea debitorului, iar potrivit alin. (4) al aceluiași articol, în lipsa disponibilităților în contul debitorului, se va utiliza fondul de lichidare, plățile urmând a fi făcute, pe baza unui buget previzionat.

23. În fine, referitor la susținerea autoarei excepției de neconstituționalitate potrivit căreia ar exista o pretinsă contrarietate a textului de lege criticat cu alte dispoziții din Legea nr. 85/2006, și anume cu cele ale art. 72 alin. (3), Curtea consideră că o asemenea critică, chiar în ipoteza în care ar fi reală, nu ar putea constitui un temei de neconstituționalitate, ci, cel mult, eventual, ar avea semnificația existenței unor necorelări din legislație, a căror înlăturare nu este de resortul justiției constituționale, ci este de competența exclusivă a autorității legiuitoare.

24. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea „Acsac Transilvania” — S.R.L. Blaj în Dosarul nr. 3.109/107/2014 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă și constată că prevederile art. 73 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE

ORDIN

privind modificarea art. 2 alin. (4) din Procedura de plată a sumelor din titlurile de plată emise în condițiile art. 41 alin. (4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, aprobată prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, nr. 1.857/2013

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Alineatul (4) al articolului 2 din Procedura de plată a sumelor din titlurile de plată emise în condițiile art. 41 alin. (4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, aprobată prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, nr. 1.857/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 726 din

26 noiembrie 2013, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Ministerul Finanțelor Publice publică pe site numărul recipisei de consemnare specială pentru fiecare titlu de plată.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 11 decembrie 2015.
Nr. 4.028.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede din aur dedicată împlinirii a 140 de ani de la punerea pietrei de temelie a Catedralei romano-catolice Sfântul Iosif din București**

Art. 1. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, începând cu data de 7 decembrie 2015, Banca Națională a României va lansa în circuitul numismatic o monedă din aur dedicată împlinirii a 140 de ani de la punerea pietrei de temelie a Catedralei romano-catolice Sfântul Iosif din București.

Art. 2. — Caracteristicile monedei sunt următoarele:

Valoare nominală	200 lei
Metal	aur
Titlu	999‰
Formă	rotundă
Diametru	27 mm
Greutate	15,551 g
Calitate	proof
Cant	neted

Aversul monedei redă imaginea Catedralei Sfântul Iosif din București, inscripția în arc de cerc „ROMANIA”, valoarea nominală „200 Lei”, stema României și anul de emisiune „2015”.

Reversul monedei prezintă o imagine din interiorul Catedralei Sfântul Iosif din București, inscripția în arc de cerc „CATEDRALA SF. IOSIF — BUCUREȘTI” și anul punerii pietrei de temelie „1875”.

Art. 3. — Monedele din aur, ambalate în capsule de metacrilat transparent, vor fi însoțite de broșuri de prezentare a emisiunii numismatice, redactate în limbile română, engleză și franceză. Broșurile includ certificatul de autenticitate, pe care se găsesc semnăturile guvernatorului Băncii Naționale a României și casierului central.

Art. 4. — Monedele din aur, dedicate împlinirii a 140 de ani de la punerea pietrei de temelie a Catedralei romano-catolice Sfântul Iosif din București, au putere circulatorie pe teritoriul României.

Art. 5. — Punerea în circulație, în scop numismatic, a acestor monede din aur se realizează prin sucursalele regionale București, Cluj, Iași și Timiș ale Băncii Naționale a României.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 2 decembrie 2015.
Nr. 37.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind rata dobânzii plătită la rezervele minime obligatorii constituite în lei începând cu perioada de aplicare 24 noiembrie—23 decembrie 2015**

În baza dispozițiilor art. 5 și art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 15, 16 și 17 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 noiembrie—23 decembrie 2015, rata dobânzii plătită la rezervele minime obligatorii constituite în lei este de 0,16% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 18 decembrie 2015.
Nr. 39.

ACTE ALE ASOCIAȚIEI NAȚIONALE A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE pentru înființarea funcției onorifice de „Președinte de onoare al Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România”

În temeiul art. 7 alin. (1) și alin. (3) lit. g) și n) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 99/2013, cu modificările și completările ulterioare,

Conferința națională a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se înființează funcția onorifică de „Președinte de onoare al Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România”.

Art. 2. — Funcția onorifică înființată potrivit art. 1 nu conferă celui care o deține drepturi sau obligații suplimentare în relația cu Asociația Națională a Evaluatorilor Autorizați din România, denumită în continuare ANEVAR.

Art. 3. — Se aprobă acordarea calității de Președinte de onoare al Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din

România, pe viață, domnului Gheorghe Bădescu, membru de onoare al ANEVAR, membru fondator al Asociației Naționale a Evaluatorilor din România, asociație profesională neguvernamentală, independentă, înființată în anul 1992 conform prevederilor Legii nr. 21/1924 pentru persoanele juridice (Asociații și Fundații) și recunoscută ca fiind de utilitate publică prin Hotărârea Guvernului nr. 1.447/2004.

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România,
Adrian Vascu

Brașov, 11 decembrie 2015.

Nr. 5 bis.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

